

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. De potestate excommunicandi, aliásque censuras, seu pœnas inferendi, & ab illis absolvendi; item reservandi peccata, ac dispensandi, & denique de administratione, quæ competit Prælati ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

De potestate excommunicandi, aliisque censuras seu poenas inferendi, & ab illis absolvendi; item reservandi peccata, ac dispensandi; & denique de administratione, qua competit Prælati regularibus.

Posse Prælatos regulares, cum jurisdictionem ordinariam in suos habeant, etiam in foro externo contumaces excommunicare, ab aliisque in eas censuras ferre, colligitur ex *c. cum in Ecclesiis 10. de majorit. & obed. & ex c. sicut 33. junct. gloss. V. sub excommunicatione de symonia.* Et quidem per sententiam generalem in eos latam, & per sententiam specialem, quamvis in alieno territorio existant, cum persona religiosa illis semper maneat obligata. Quod possint autem hos ipsos ab omnibus censuris etiam & peccatis, nisi specialiter à jure vel ab homine superioribus reservata sint, absolvere, aut alteri Sacerdoti absolutionem committere, colligitur ex *c. nuper 29. de sent. excom.* ita ut ab inferioribus Prælati excommunicatos absolvere etiam possint Superiores, si his subordinata sit jurisdicção inferioris, & tam causa, quam persona absolvenda sit sub jurisdicção Superioris.

Quod autem omnes religiosorum ordinum Prælati, non tantum supremi, & medii, sed etiam inferiores, conventuales, & locales, possint certa peccata gravia, & magis noxia suæ absolutioni reservare, ex *Trident. sess. 14. c. 7. & ex consuetud. Clement. 8. quæ incipit Futuram rei memoriam.* colligitur, ubi 12. casus nume-

rantur, qui in religionibus reservari possunt, & potestas insuper Prælati talibus datur, alios etiam casus, si putaverint expedire, reservandi, cum consensu tamen Generalis Capituli, si pro toto Ordine casus tales reservandi sunt, vel Provincialis Capituli, si Provinciam tantum reservatio talis complectitur, nisi specialia Ordinis privilegia circa hanc materiam specialia etiam sint; juxta quæ privilegia nisi communia jura, regulæ, aut consuetudines receptæ sufficient, possunt etiam hi Prælati cum suis subditis in observatione regulæ dispensare, in abstinentiis. v. g. & jejniis regularibus in operibus aliis ex præscripto regulæ faciendis, modò nihil circa substantiam trium vectorum religioni propriam immoretur. Ad Prælatos etiam regulares de jure comuni spectat libera congregationis suæ regularis administratio, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, ita ut solus & independentè à suo Capitulo seu Conventu regulares suos corrigere, & solus ordinare possit, quæ ad divinum cultum & honorum temporalium dispensationem in monasterij utilitatem pertinent, prout sumitur ex *Can. nullam 9. caus. & quest. 2. & c. & necessitas*, ac obedientia religiosa docet, quæ sicuti uni subesse desiderat, ita omnem administrationem ei relinquit, nisi per consuetudinem receptam, aut peculiaria Ordinis statuta, aliter constitutum sit, aut præcavendum conventus præjudicium aliud jubeat, aut tota totius Ordinis administratio sit generalem.